
A rezsicsökkentés, mint hungarikum

2016. 5. 30.

Követve a sikeres magyarországi unortodox gazdaságpolitikai módszereket, a Néppárt már régóta hirdeti a rezsicsökkentést, mint az életszínvonal emelésének egyik leghatékonyabb módszerét. Tanácsosaink és polgármestereink országszerte állandóan emellett kardoskodnak. Újdonságnak számít, hogy a rezsicsökkentés szlogenjét újabban az RMDSZ is a zászlajára tűzte a jelenlegi választási kampányban. Visszatekintve az elmúlt évekre, sajnálattal kell megállapítsuk, hogy csak hirtelen jött ötletéről van szó, amivel az elmúlt évek során érdemben nem foglalkoztak, még a retorikájukban sem jelent meg.

Kezdjük a helyi érdekű szolgáltatásokkal.

A vízszolgáltatásra sok panasz volt és van. A szennyvíz mennyiségét nem mérik, pedig volna rá lehetőség, mégis beleszámolják, az elfogyasztott ivóvíz alapján ki is számlázzák, holott ez nem mind a csatornarendszerben köt ki (pl. locsolásra is sokat felhasználnak). A vízhálózat elavult, emiatt gyakoriak a csőtörések. A javítások után a fogyasztók nagy mennyiségű zavaros vizet kénytelenek a csapon kiengedni, a saját költségükre. Annak ellenére, hogy városunk Erdély-szerte az egyik legjobb minőségű ivóvízbázissal rendelkezik, a rossz minőségű vezetékek miatt a fogyasztók nem tudnak ennek örülni. A szennyvíznek tekintett esővíz kiszámlázása a cégek felé is immorális. Felszereltek több mint 30.000 „okos”-elektronikus vízórát, darabja 150 euróba került, ez összeadva több millió eurós tétel. Ennek a szállítója egy nagykarolyi gyáregységgel is működő nemzetközi cég, mely ezeket versenytárgyalás nélkül szállította. Rengeteg a panasz az órák hitelességét illetően, nagyon sokan észrevételezik a papíron megnövekedett fogyasztást, így hiába mondhatjuk, hogy a köbméter egységára országos összehasonlítási szinten nem túl magas, a számla végösszege mégis jóval nagyobb, mint azelőtt volt. Mindezek megoldása a felügyelőbizottságban helyet foglaló városi képviselőknek is a feladata lenne, de nem tudunk róla, hogy ez irányban valamit is tettek volna.

A szemétszállítás díja országos szinten is kiemelkedő. A Florisal az öt körülvevő botrányok, a számvevőszék által megállapított hiányosságok és visszaélések ellenére vígan folytatja tevékenységét. A személyenként kiszámlázott szemét mennyisége sokkal nagyobb a valóságosan termelt szeméténél. Ezt mindenki láthatja a saját kukáján. A szelektív gyűjtés nincs megoldva, sőt, meglévő szelektív kukákat is szüntettek meg több helyen a városban (pl. a Baritiu-Odobescu-Brediceanu kereszteződésnél). Az egyéni komposztálást se díjazták, nem adnak érte kompenzációt, árengedményt. Rossz értelemben vett költségcsökkentésként az utcáról összesepert vegyes szemetet a Kubik tó környékére hordja a Florisal, a zöld hulladék jó részét is oda üríti ahelyett, hogy komposztálná.

Helyi adók

Álságosnak tűnik az RMDSZ-es városi tanácsosok hozzáállása, miután megcsapta őket a lakossági tiltakozás és méltatlankodás szele. Ugyanis az új adótörvénykönyv a helyi tanácsok döntésére bízta a helyi adókra vonatkozó fejezet végrehajtását, bő mozgásteret biztosítva ezeknek. A Szatmárnémeti Helyi Tanács élt is a törvény adta lehetőséggel, de sajnálattal kellett tapasztalnunk,

hogy nem mérte fel döntésének a hatását és nem hozta összhangba a lakosság fizetőerejével, anyagi helyzetével. Nem ők szavazták meg a parlamentben egyhangúlag az új adótörvénykönyvet, ami a helyi adók emelésére feljogosít? Ugyanazon pártok és érdekképviselők emberei, a tanácsosaink párttársai, parlamenti kollégái. Rossz nyelvek szerint a megemelt nyugdíjaikat számolgatták, ezért nem végeztek egy előzetes hatástanulmányt a horribilis adóemelés várható hatásairól. És ugyanezen pártok tanácsosai hagyták jóvá a törvény által megengedett sávban a többszörös nettó adónövekedést hozó helyi adókulcsokat. A helyi RMDSZ követve Bihar megyei kollégáik példáját, megkövetve a polgárokat, bátran kiállt önmaga ellen és fennen hangoztatta, hogy csökkenteni szándékszik a magas helyi adóterheket, annak a lehető legalacsonyabb kulcsát fogja javasolni. A nagy fogadkozás és hírverés után a lendület lecsillapodott, nagy csend követte az ígéreteket és maradtak az eredetileg megállapított magas adókulcsok. Tegyük egy összehasonlítást az örök konkurens szomszéd várral, Nagybányával:

A szorzók:

Lakáscélú ingatlanok (rezident): Szatmárnémeti: 0,1% - Nagybánya: 0,08%.

Üzleti célú ingatlanok (nerezident): Szatmárnémeti: 1,3% (országos maximum) - Nagybánya: 0,2% (országos minimum).

Ha rosszmájú akarnék lenni azt mondanám, hogy a nagybányainál sokkal magasabb adóterhekkel városatyáink valószínűleg a Nagybányával szembeni tetemes lemaradást szándékozzák ledolgozni. Látván városunk jelenlegi állapotát, semmi garancia nincs arra, hogy a pluszpénzek jó helyre mennek, sőt.

De a nagyváradi jó példát sem sikerült követni, ahol az amúgy is alacsonyabb 1%-os adókulcsot 0,6%-ra sikerült csökkenteni. A kis cégek mellett a nagybefektetőkre is elriasztó hatással lesznek a hirtelen megugrott adóterhek. Márpedig létfontosságú a jelenlétük, a lakosság jelentős részének ők adnak munkát, sok embernek nincs is lehetősége máshol elhelyezkedni. Amint elmennek adóikat leróni, a saját zsebükön is meg fogják érezni a tisztelt szatmárnémeti polgárok a választott helyi és országos választott képviselőik intézkedéseit.